

Yenik Asker

– GürhanGürses · 16 Aralık 2014

"Sen hazırlığındayım. Bende sen seferberliği var. Neyim var neyim yok ortaya koyuyorum. Sırf seni işgal edip alabilmek için. Bu taarruz hali seni fethedene değin sürecek. Kalp kalene ben bayrağını dikene kadar." diye yazdım o mağrur ve muzaffer sevgiliye. Beni düşman gibi gören ve ortadan kaldırılması elzem olan birisi gibi kabul ediyordu. Zaten cevabı da beklediğim gibiydi.

"Sen yenik ve ezik bir askersin. Mağlubiyetler kaderindir. Yalnızlığa selam dur asker!" diye yazdı ya tam da sol yanıma kurşun yedim sanki! Direkt kalbe isabet etmişti. Çektim haleti ruhiyemin fotoğrafını üzerine de "Bu senin eserin!" diye yazdım gönderdim ona. Kirli sakalımı, kanlı gözlerimi, dağınık saçlarımı görsün de ardında nasıl bir enkaz bıraktığını bilsin istedim.

Fotoğrafımı görür görmez yanıt verdi:

"Pek de yakışıklı olmuşsun!"

Şimdi ben diyeyim buna? Bu dalgalıya, bu takmaz sevdalıya, bu umursamaz vefasıza ne diyeyim? Kızsam da çare değil! Alıp başımı taştan taşa vursam da iş değil? Ben diyorum "Ölmüşüm sensiz" o diyor ki "Başın sağ olsun!"

Çektim restimi ve seslendim ona:

"Sen orada giy en kalın yalnızlık hırkasını ben burada donayım sensiz reva mı bu? Sen sarıl en kalın teklik parkasını üzerine, ben burada üşüyeyim sensiz! Hak mı bu? Yarın Hakk'ın dergahında hoş görülür mü?"

Restimi gördü ve cevap verdi hemen:

"Mevsim kış, üşümen normal."

Belli ki beni ciddiye almıyordu. Kafa yapıyordu benimle. Ben ona üşüyordum buz gibi, ona donuyordum ve ona keskin oluyordum jilet gibi. Ruhumu kesip buz parçalarıyla kanatıyordum. Karların üzerine oluk oluk kanım akıyordu ve onun adını yazıyordu. Ama o beni anlamıyordu. Böyle düşünmesi canımı iyice acıttı ve ona haykırdım yüreğimdeki varım yoğunla:

"Yaz olsa ne yazar ki! Bir üşüdü ki içim... Bir titredi ki sensiz! Cehennemde olsam ne?" Aklıma ne gelse yazmak istiyordum. Halimi ona aşikar kılmak ve bir nebze de olsa bana dikkatini çekmek istiyordum. Oysa o başka hülyalarda, başka sahillerde ve bensiz pek de mutlu bir şekilde yaşıyormuş. Cevaplarında bunları anladım. Ben böyle düşünürken mesajı geldi yine.

"Adresini aldım, yazarım sana!" dedi.

"Anlayamadım." dedim "Ne adresi?"

"Cehennemdesin ya!"

Sustum daha! Kaderim buymuş, imtihanım.

Yüregimin tutunduğu dal çat diye kırıldı o an.
Kalbimde öten kuş öldü.
Gözümdeki son damlada düřtü.
Tek canım çıkmadı.
Aldım başımı gittim.
Gittiđimi gören olmadı.